

इति वैद्यकक्रिमिरोगपथापथ्यविधयम् ॥
क्रिमिकरणकं, ली, (क्रिमो करणकमिव)। क्रिमि-
लग्नकम्। इति मेदिनी ॥

क्रिमिङ्गः, एु, (क्रिमिं हस्ति नाशयतीति। “आमनु-
ष्टकर्णे च” ॥ ३। २। ५३। इति टक्। मूलवि-
भूजादित्वात् सिद्धः। अत् पूर्वस्येति नियमान्न
गतम् ।) क्रिमिङ्गः। विडङ्गः। इत्यमरटीकायां
रमानाथः। (क्रिमिरोगनाशकौषधविशेषः।
“क्रिमिङ्गं किंचुकारिष्युवीजं सरसमस्तकम्।
वल्लद्यञ्चाखुपग्नीर्देसे: क्रिमिनाशनः” ॥

इति क्रिमिङ्गो इतः ॥

इति वैद्यकर्सेन्द्रसाहस्रंयहे क्रिमिधिकारे ॥
क्रिमिङ्गी, ली, (क्रिमिङ्ग + टिलात् खियां ठाप्)।

सौमराजी। इति शब्दचन्द्रिका ॥
क्रिमिं, ली, (क्रिमिभ्यः जायते इति । “अन्तेष्यपि
दृश्यते” ॥ ३। २। १०१। इति डः ।) अग्रुरु। इत्यमरः ॥

क्रिमिजा, ली, (क्रिमिज + खियां ठाप्)। लाक्षा ।
इति रत्नमाला ॥

क्रिमिश्चुः, एु, (क्रिमे: शब्दुरिव नाशकत्वात्)। रक्त-
एष्यकः। इति शब्दचन्द्रिका। पालिवामादार
रति भाषा ॥

क्रिमिश्चात्रः, एु, (शब्दुत्त्रिव इव लग्नाशकत्वात्)। विट्ठिरिदः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

क्रिमिश्चैः, एु, (क्रिमिभिन्निभितः शैल इव)।
वल्लीकः। इति त्रिकाळशेषः ॥

क्रियः, एु, (क्रिया ग्रहाणामाद्यगतिक्रिया विद्यते-
च्च अर्गच्छादेश्च)। मेदराशिः। इति दीपिका ॥

क्रिया, ली, (क्रियते अनयः असौ अस्मिन् इति
वा। दुकुञ्जकरणे करणकर्माधिकरणादै च
यथायथं श प्रत्ययः । “रिकुञ्जयिलहृद्दु” ॥
७। ४। १८। इति रिकुञ्जः। “अचिन्त्युधातु-
भुवां योरियुडुवौ” ॥ ६। ४। ७७। इति
इयङ् ।) आरम्भः। निष्कृतिः। शिक्षा। पूज-
नम्। सम्प्रधारणम्। उपायः। कर्म। तद्व-
विष्यम्। यथा,—

“आरम्भो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं सम्प्रधारणम्।
उपायः। कर्म। तद्व च चिकित्सा च नव क्रिया:” ॥
इति भावप्रकाशः ॥ चेष्टा। चिकित्सा। इत्य-
मरः ॥ ३। ३। १५६। कारशम् । इति हेम-
चन्द्रः। आङ्गम् । इत्यमरटीकायां लामी ॥
प्रौढम् । इति शब्दलावसी ॥ धार्तर्थः। करोदर्थे
वा । इति वैद्यकरणः ॥ क्रिया: साथ्यरूपः;
वस्तधर्मोः। पाकादयः। शृः हि अधिष्ययाद्यव-
श्यगतान्नादिः। पूर्वोपरीभूतो व्यापारकायाः
पाकादिशब्दवाचः । इति साहित्यदर्शनम् ॥ चतु-
प्रकारवाहारपादान्नात्यवहारपादविशेषः।
सा हिधा मानुषी देविकी च । तचादा साक्ष-
नेत्यानुमानमेदेन विधा । दितीया धटाम्बुदक-
विषकोषतगदलतप्रमाणकफालधर्मजमेदेन नवधा
विधानि । यथा,—

“दिप्तिकारा क्रिया प्रोक्ता मानुषी देविकी । तथा

क्रियायो

साक्षलेखानुमानच मानुषी चिविधा सूता ।
धटादा धर्मजान्नात्य दैविकी नवधा सूता” ॥
इति व्यवहारतत्त्वे दृहस्तिः ॥ (चिकित्साकार्य
यथा,—चरके रुचस्याने १७ अध्याये ।
“याभिः क्रियाभिर्जयने श्रीरै धातवः समाः ।
सा चिकित्सा विकाराणां कर्मनद्विघजं मतम् ॥
कर्थं श्रीरै धातुनां वैधम्यं न मवेदिति ।
समानाञ्चानुवन्धः स्यादित्यर्थं क्रियते क्रिया:” ॥
“यात्रादीर्घं प्रमयति नान्यं चार्थिं करोति च ।
सा क्रिया न तु या व्याधिं इत्यन्यमुदीरयेत्” ॥
श्रीते श्रीतप्रतीकार उत्तोचोशनिवारणम् ।
कृत्वा कुर्यात् क्रियां प्राप्तां क्रियाकालं न हापयेत्” ॥
इति च सञ्चुते रुचस्याने ३५ अध्याये ॥
क्रियाकारः, एु, (क्रियां शिक्षारम्भं करोतीति । क्व +
उपपदे “कर्मण्यग्या” ॥ ३। १। १। इयङ् ।) नव-
चन्द्राचः । नूतन पद्युया इति भाषा । इति चिकाळ-
प्रेषः॥ कर्मकर्त्तरि चित् ॥

क्रियादेषी, [न] एु, (क्रिया व्यवहाराङ्कसाधनं
साक्षलेखादिकं देष्टि । द्विष्ट + शिनिः ।)
साक्षलिखितभुक्तियुक्तिशृपथदेष्टा । स च यव-
हारविवेये पञ्चधा । हीनान्नर्गतहीनविशेषः ।
यथाह,—व्यवहारतत्त्वे नारदः ।
“अन्यवादी क्रियादेषी नोपस्थावी निहत्तरः ।
आहूतप्रपत्तायी च हीनः पञ्चविधः सूतः” ॥
(तस्मैक्षण्यं यथा । वीरमित्रघृतकायायनवचने ।
“लेखाच्च दाक्षिण्यचैव क्रिया ज्ञेया मनीषिभिः ।
तां क्रियां देष्टि यो मोहम्प्रक्रियादेषी स उच्यते” ॥)
कर्मदेष्टरि चित् ॥

क्रियाप्रादः, एु, (क्रिया विवादसाधनं पाद इव ।)
चतुर्व्यादव्यवहारान्नर्गतदतीयपादः । यथा,—
“पूर्वपक्षः सूतः पादो हितीयस्तोत्रः सूतः ।
क्रियापादस्तथा चान्यस्तुर्थो निर्णयः सूतः” ॥
इति दृहस्तिः ॥ स च साक्षलिखितभुक्तियुक्ति-
शृपथरूपः । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

क्रियाशुपगमः, एु, (क्रियायाः कर्षणादिक्रियार्थं
अशुपगमः खीवारः ।) परस्परक्रियासीकारः ।
द्वयोः पूरुषयोः कर्मस्त्विष्टव्ये परस्पराङ्कीका-
रेण चानुमतिः । यथा,—
“क्रियाशुपगमात् चेत्रं वीजार्थं शृः प्रदीयते ।
तस्येह भागिनौ दृष्टौ वीजी लेचिक इव च” ॥
इति मनुः ॥ अस्त्वार्थः । “वद्वाप्रत्यं भविष्यति
तदावयोद्यमोरेवेति नियमेतत् चेत्रस्त्वामिना
वीजवपनार्थं यदीजिनो दीयते तस्याप्यस्य लोके
वीजित्विनां चावपि भागिनौ दृष्टौ” । इति
कुसुकमटुः ॥ उपलक्षणमेतत् ॥

क्रियाशेषांगः, एु, (क्रियेव योगः योग उपायः ।) देवा-
राशवत्तदायादिकरणरूपप्रणक्षिया । यथा,—
नारद उवाच ।
“क्रियायोगः कर्थं योक्तस्त्वया मे प्रपितामह !
तदहं ओनुमिच्छामि पलं चास्य यथातथम् ।
तत्त्वं चानयोगान्तं योगस्य यन्तं साधनमात्मना ।

क्रोडः

यस्तु वाह्यार्थसंयोगः क्रियायोगः स उच्यते ।
प्रधानं कारणं योगो मुक्तोर्मुक्तिवरोत्तमः ।
क्रियायोगस्तु योगस्य परमं तात । साधनम् ॥
यदेवद्वयवात् एष्टं तदित्यैकमनः इद्यु ।
देवु देवालयं विष्णोः मुखं दारमयं कर्तम् ॥
कारयेन्मृद्यमयं वापि इद्यु तस्य कलं मुने ।
चाहन्यहनि योगेन यजतो यमहामालम् ॥
प्राप्नोति तत् पालं विष्णोर्यात् कारयति मन्दिरम् ।
कुलानां शतमानामि समतीतं तथा शतम् ॥
कारयेद्वयवात्तम नवव्याप्तमन्दिरम् ।
सप्तशतकात् पापं खलयं वा यदि वा बज ॥
विष्णोरालयविनासप्रारम्भादेव नस्ति ।
परितं पतमानन्तु तथाऽप्तितं तथा ॥
समुद्रये हरेऽर्जाम हिगुणं फलमाश्रयात् ॥
“प्रतिमां लक्ष्यावतीं यः कुर्याचैव मारवः ॥
कैश्चिवस्य परं लोकमक्षयं प्रतिपद्यते ।
चानुज्ञातो भया दाच्ये यमो दाज्याय किङ्कराः ॥
केवलं ये जगद्वामनन्तं समुपास्तिवाः ।
भवद्विः परिष्वार्थस्ते तेषां नास्तीच संस्कितिः ॥
नमः क्वाण्याच्यातानन्तं वासुदेवेलुदीरितम् ॥
यैर्भवमावितैर्द्वास्ते च व्याज्याः सुदूरतः ॥
दानं दद्विद्यैर्शकमच्युतः प्रीयतामिति ।
अज्ञापुः सर्वैर्निर्विं ते च व्याज्याः सुदूरतः” ॥
इत्याद्ये विक्षिप्ताणे वैष्णवक्रियायोगे यमानुशासन-
नामाद्यायः । तथा च पातञ्जले ।
“तपः खाथ्येष्वरप्रणिधानानि क्रियायोगः” ॥)
क्रियावसदः, चिः, (क्रिया अवसदः ।) साक्षादिना
प्राप्नपरायतः । यथा,—
“स्वयमभ्युपग्नो हि सच्चयावसितोऽपि सन् ।
क्रियावसद्वो वादे तु परं सभ्यावधारणम्” ॥
इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

क्रियावान्, [त] चिः, (क्रिया अस्यालीति मतुम् ।
मस्य वः ।) कर्मस्त्वयतः । क्रियासु नियुक्तः ।
इत्यमरः ॥ ३। १। १८॥ (यथा, महिः । १। १०।
“पुलीयता तेन वराङ्कानामि-
रानायि विहानं करुषु क्रियावान्” ॥)
क्रियावादी, [न] एु, (क्रियां क्रियासाधनं वदति ।
वद + शिनिः ।) प्रामाण्यावादी । कार्यवादी । इति
सिवाक्षरा ॥ फरियादी इति पारस्परमाद्या ॥
क्रियेन्द्रियं, ली, (क्रियायाः कर्मणाः साधनं इन्द्रि-
यम् ।) कर्मेन्द्रियम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (तावि च
पञ्चसंख्याकानि ज्ञानकर्मेन्द्रेन दण्डसंख्याकानि च
प्रसिद्धानि भग्नस्तु उभयात्मकं सर्वेषां प्रवर्तकम् ।
यथा मनौ ।
“ओचं त्वक् चक्षुषी जिङ्गा नासिका चैव पञ्चमी ।
पायपूर्षपाणिपादवाक् चैव दशमी सूता” ॥)
कीरी, दु, ज ग इवयवर्थये । इति कविकल्पदुमः ॥
(क्रां-उभ-सकं-चनिट् ।) पर्यायः पैशौवतः ।
दु, कीचिमस् । ज ग, क्रीयाति कीमोते धार्यं
धनेन लोकः । इति दुर्गादासः ॥
क्रोडः, चट खेले । इति कविकल्पदुमः ॥ (क्रां-
पर-चकं-सेट् ।) चट, अचिक्रोडत् । क्रोडति